

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE *Eding 7/02* OPIS PATENTOWY

Nr 31685

Kl. 37e, 7/02

Ludwik Szczęsny Dąbrowski, Warschau

Złącze do tworzenia węzłów w konstrukcjach rozbieranych

Zgłoszono 16 listopada 1937

Udzielono 16 kwietnia 1943

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi złącze do tworzenia węzłów w rozbieranych konstrukcjach z rur metalowych względnie z okrągłaków drewnianych. Konstrukcje, w których złącze to może znaleźć zastosowanie, są bardzo różnorodne, jak wszelkiego rodzaju rusztowania, szkielety trybun, szkielety prowizorycznych budynków składowych i hal, przenośne rusztowania ustawiane wewnątrz wielkich sal itd. Szkielety wymienionych konstrukcji powstają przeważnie z rur stalowych bez szwu, używanych jako słupy, poprzecznice, podłużnice i zastrzały, przy czym są stosowane zwykle w odcinkach od 0,9 m do 5,4 m, a odcinki pośredniej długości są przeważnie wielokrotnościami 0,9 m.

Złącze według wynalazku jest pokazane tytułem przykładu na rysunku, na którym

fig. 1 przedstawia widok złącza z przodu, przy czym rura 9, położona równolegle do płaszczyzny rysunku, znajduje się poniżej rury 11 ustawionej pionowo do tej płaszczyzny, fig. 2 — tarczę z trzema uchwyta-
mi w położeniu według fig. 1, lecz bez rur, wreszcie fig. 3 — widok złącza obróconego około osi pionowej o 90° względem złącza według fig. 1, tak, że rura pozioma 11 wyżej położona jest uwidoczniona w widoku z przodu, natomiast rura pozioma 9 niżej położona widoczna jest w przekroju.

Złącze składa się zasadniczo z dwóch zupełnie jednakowych części, z których każda składa się ze środkowo umieszczonej tarczy metalowej 1, 2 i trzech półcylin-drycznych skrzydeł 3, 4, 5 względnie 6, 7, 8, służących jako uchwyty do rur. Tarcze 1, 2 posiadają pośrodku otwory, przez które

przechodzi łącząca je ze sobą śruba 13. Do zamocowania śruby służy nakrętka 14.

Uchwyty 3, 4, 5 względnie 6, 7, 8 są przymocowane na stałe do płyty 1 względnie 2 np. przez spawanie, a przy tym tak rozmieszczone, że osie każdych dwóch uchwytów, np. 3, 4 lub 3, 5 lub 4, 5 względnie 6, 7 lub 6, 8 lub 7, 8, tworzą ze sobą kąty proste, przy czym wszystkie uchwyty posiadają jednakowe nachylenie względem tarczy 1 lub 2, na której są nieruchomo osadzone, względnie do osi środkowej, przechodzącej między uchwytami prostopadle do tejże tarczy 1 względnie 2. Oczywiście tarcze te mogą posiadać nie tylko kształt uwidoczniiony na rysunku, ale i odmienny, byle odpowiadały podanym wyżej warunkom, a więc np. zewnętrzna powierzchnia płytek 1, 2 może być wypukła a nie płaska.

Wewnętrzne powierzchnie uchwytów mogą być chropowate w celu wzmocnienia tarcia.

Za pomocą złącza według wynalazku można wykonać węzeł trójkierunkowy lub dwukierunkowy. Łączone rury 9, 10, 11 są umocowywane zawsze prostopadle do siebie. Ponieważ jednak każde złącze można dowolnie obracać dookoła osi którejkolwiek z rur przez nie połączonych, przeto można w szkieletach konstrukcji otrzymać, prócz połączeń pionowych i poziomych, również i skośne usztywnienia, przy czym kąty pomiędzy kierunkami w poszczególnych złączach zostają zawsze proste.

Warunkiem wykonania złącza jest, aby rury przechodziły przez złącze na wylot, a zatem nie może być styku końców rur w samym złączu i łączenie końców rur nie wchodzi w zakres wynalazku.

Złącze według wynalazku może być używane również do lekkich konstrukcji z okrągłaków drewnianych. Uchwyty 3, 4, 5, 6, 7, 8 muszą mieć wówczas na wewnętrznej swej powierzchni zadziory, wbijające się w drzewo.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze do tworzenia węzłów w konstrukcjach rozbieganych z rur metalowych, np. w rusztowaniach, lub w szkieletach trybun, znamienne tym, że składa się z dwóch tarcz metalowych (1, 2), które są łączone ze sobą za pomocą jednej śruby (13, 14) i z których każda jest zaopatrzona w trzy półcyldryczne uchwyty (3, 4, 5 względnie 6, 7, 8) do rur.

2. Złącze według zastrz. 1, znamienne tym, że tarcze posiadają pośrodku otwory, przez które przechodzi łącząca je śruba.

3. Złącze według zastrz. 1, 2, znamienne tym, że osie uchwytów (3, 4, 5 względnie 6, 7, 8) tworzą ze sobą kąty proste i posiadają jednakowe nachylenie w stosunku do tarczy (1 względnie 2), na której są nieruchomo osadzone, względnie w stosunku do osi środkowej, przechodzącej między uchwytami prostopadle do tarczy (1 względnie 2).

4. Złącze według zastrz. 1 — 3, w zastosowaniu do okrągłaków drewnianych, znamienne tym, że wewnętrzne powierzchnie uchwytów są zaopatrzone w zadziory, wbijające się w drzewo.

Ludwik Szczęsny Dąbrowski
Zastępca: inż. W. Römer
rzecznik patentowy

Fig. 1

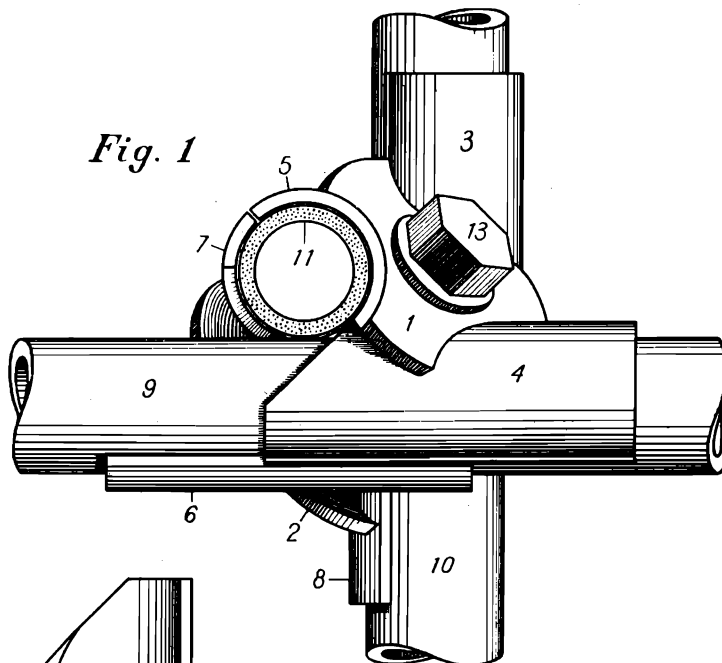

Fig. 2

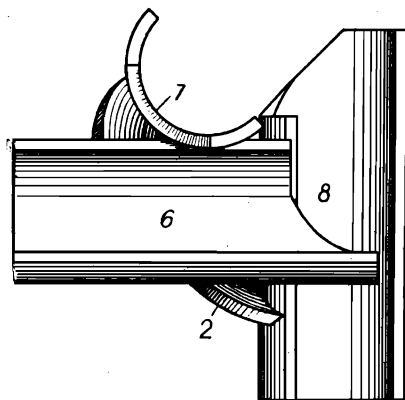

Fig. 3

